

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Mutationem Nabuchodonosoris non fuisse merè imaginariam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

si vitri fragmenta dissilirent. Fuit & qui imaginaretur, se Cardinalem esse; & rubri pilei epomidisque purpureæ loco, in publicum processurus, supparum capitii iniiceret coccineum, ut bardocucullum vel subuculatus gestare videretur. Plura in hanc rem exempla videri possunt apud Bidermannū nostrum. Quæ perspicuè ostendunt, multos dementire, & verò etiam stultos fieri, ob solam vehementem rei aliquius amabilis, vel execrabilis apprehensionem. Enim uero Seneca testatur Bibium Gallum Romanum, imitando gestus stulti, eos ita phantasiæ impressisse, ut inde reuera stultus euaserit, neque post eum diem indiguerit stultiæ simulatione.

§. VI.

*Mutationem Nabuchodonosoris, non fuisse
merè imaginariam.*

Itaque tali modo censet S. Thomas, vel quisquis illius libri est author, regem Nabuchodonosore in feram mutatum. Eiusdem opinionis est etiam Franciscus Valesius, & Hieronymus Mercurialis, qui prorsus existimant, nihil aliud fuisse regis hujus metamorphosia, quam mœrbum, quem medici melancholiā appellant,

Franciscus
Vales. de
sacr. Phil.
cap. 80.
Hieron.
Mercur.
lib. 6.
var. lec.
c. 20.

quo qui nimio laborant, insaniunt, & incredenda somniant vigilantes. Imaginatur, se captos, catenis ligatos, gladio subijciendos, strangulandos : jam hoc, jam illo morbo affligi, saepe etiam mortuos esse suspicantur. Quippe ni etiam se alia putant esse animalia ? asinos aureos, unde rudere conantur ; leones Nemeaos, quare & rugitum tentant ; molossoes Anglicos, hinc identidem latrant ; gallos galinaceos, atque idcirco latera concutiunt, & diem cantu salutant ; lupos famelicos, unde & greges querunt ; quos saepe pro hominibus aspiciunt, ut apud Poëtas Ajax, qui sauijt in gregem porcorum hostes suos esse arbitratus. Eiuscmodi melancholia canina, lupina, &c. Latinis, Græcis οὐναρθρωπία, Arabibus cutabut appellatur. Modus iste non sufficit, & meritò dicitur à Cornelio non adæquatus ; quia nullus naturalis morbus figuram hominis mutat ; neque temperamentum eius ita efferat, ut per septem annos cibo ferino, & quasi fera cum feris viuat. Neque sanè regi reliqua in siluis feræ pepercissent, si mutatio ista fuisset in sola illius phantasia, quam non vidissent. Et, estò protegi à Deo, etiam sic potuif-

potuisset, contra vim aliarum bestiarum, certè neque Daniel, neque ceteri satrapæ eum ex aula in silvas eliminassent, si vidissent nihil in eo, nisi phantasiam corruptā; sed eum domi catenis alligatum, aut clavi cohibitum custodiissent, donec ad se rediret; sicut & alij insani custodiuntur.

§. VII.

Nabuchodonosorem nec bestiam, nec semibestiam fuisse.

Tertiò igitur quidam Iosepho ascribunt eam sententiam, quasi Nabuchodonosor reipsa ex homine bestia sit factus. Sed neque Iosephus id scribit, neque ratio patitur; si enim tam anima, quam corpus subiissent eiuscmodi mutationem, non iam ipse vinculo ferreo & areo alligatus fuisset, non ipse fœnum ut bos comedisset, non rore celi corpus eius infectum esset; non capilli eius in similitudinem aquilarum creuissent, & vngues eius quasi avium; sed hæc omnia boui, aut bestiæ accidissent, quæ nihil pecauerat, anima regis annihilata, vel in exilium pulsa, atq; tantisper vagari iussa.

Quamobrem Dorotheus & Epiphanius volunt Nabuchodonosorem non totum in feram commutatum, sed interius

Doroth.
in synopsi.
Epiphan.
in vita
Danielis.